



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.4.2023
C(2023) 2578 final

ANNEX

BILAGA

till

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

BILAGA
KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) .../...

av den XXX

**om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse
som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt
ekonomiskt intresse**

UTKAST

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd¹, särskilt artikel 2.1,

efter samråd med rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens erfarenheter av tillämpningen av reglerna för statligt stöd på företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i EUF-fördraget har visat att det tak under vilket det kan anses att förmåner som beviljas sådana företag inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen i vissa fall kan skilja sig från det allmänna tak för stöd av mindre betydelse som fastställs i förordning (EU) XXX. Faktum är att åtminstone en del av dessa förmåner sannolikt utgör kompensation för extra kostnader i samband med tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Dessutom har många verksamheter som identifierats som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse en begränsad territoriell räckvidd.
- (2) På denna grund antog kommissionen 2012 förordning (EU) nr 360/2012² med särskilda regler för stöd av mindre betydelse för företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Enligt artikel 2.2 i den förordningen ska stöd som beviljas företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse inte anses påverka handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider eller hota att snedvrida konkurrensen under förutsättning att det totala stödbelopp som beviljas för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som tas emot av det stödmottagande företaget inte överstiger 500 000 euro under en period på tre beskattningsår.

¹ EUT L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

- (3) Denna förordning ändrades genom kommissionens förordning (EU) 2020/1474³ för att förlänga dess tillämpningsperiod fram till den 31 december 2023 och för att ge företag som hamnat i svårigheter till följd av covid-19-pandemin möjlighet att förbli stödberättigade enligt förordning (EU) nr 360/2012 under perioden från den 1 januari 2020 till den 30 juni 2021.
- (4) Mot bakgrund av erfarenheterna av tillämpningen av förordning (EU) nr 360/2012, ändrad genom förordning 2020/1474, är det lämpligt att göra en översyn av den förordningen, framför allt för att anpassa den till den allmänna förordningen (EU) XXX om stöd av mindre betydelse och på grund av att den kommer att upphöra att gälla den 31 december 2023.
- (5) Taket för det högsta möjliga stöd av mindre betydelse för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ett och samma företag kan få under en treårsperiod per medlemsstat bör höjas till 650 000 euro. Detta tak återspeglar inflationen sedan förordning (EU) nr 360/2012 trädde i kraft och den förväntade beräknade utvecklingen under denna förordnings giltighetstid. Taket är nödvändigt för att säkerställa att alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte ska kunna anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen.
- (6) De år som ska beaktas för att fastställa om taket är nått bör vara de beskattningsår som företaget använder för beskattningsändamål i den berörda medlemsstaten. Den tillämpliga perioden på tre på varandra följande år bör bedömas löpande, vilket innebär att det totala belopp som företaget har fått i stöd av mindre betydelse under det aktuella beskattningsåret och under de två föregående beskattningsåren ska fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse beviljas. Stöd som beviljas av en medlemsstat bör beaktas i detta sammanhang även om stödet helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen och står under medlemsstatens kontroll. Det bör inte vara möjligt att dela upp stöd som överskrider taket för stöd av mindre betydelse i mindre delar för att varje del ska omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (7) Vid tillämpningen av de konkurrensregler som fastställs i EUF-fördraget avses med företag varje enhet, oberoende av om det är en fysisk eller juridisk person, som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras⁴. Europeiska unionens domstol har klargjort att en enhet som ”har ett kontrollerande innehav i ett bolag”, och som ”i praktiken utövar denna kontroll genom att direkt eller indirekt utöva ett inflytande på förvaltningen av bolaget”, ska anses delta i det bolagets ekonomiska verksamhet. Enheten i sig måste därför betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget⁵. Europeiska unionens domstol har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller faktiskt) kontrolleras av samma enhet bör betraktas som ett enda företag⁶. Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör denna förordning innehålla en tydlig och uttömmande

³ Kommissionens förordning (EU) 2020/1474 av den 13 oktober 2020 om ändring av förordning (EU) nr 360/2012 vad gäller förlängningen av dess tillämpningsperiod samt ett tidsbundet undantag för företag i svårigheter i syfte att beakta effekterna av covid-19-pandemin (EUT L 337, 14.10.2020, s. 1).

⁴ Domstolens dom av den 10 januari 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 107.

⁵ Ibidem, punkterna 112 och 113.

⁶ Domstolens dom av den 13 juni 2002, Nederländerna/kommissionen, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

förteckning över kriterier för att avgöra när två eller flera företag i samma medlemsstat ska betraktas som ett enda företag. Kommissionen har valt ut kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning bland de väletablerade kriterierna för definitionen av ”anknutna företag” i definitionen av små och medelstora företag (SMF) i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁷ och i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014⁸. Med tanke på denna förordnings tillämpningsområde bör dessa kriterier vara tillämpliga på såväl små och medelstora företag som stora företag och säkerställa att en grupp av anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse. Företag som inte har någon förbindelse med varandra, bortsett från det faktum att de var för sig har en direkt koppling till samma offentliga organ, bör emellertid inte behandlas som anknutna till varandra. Därför bör hänsyn tas till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, och som kan ha oberoende beslutsbefogenhet.

- (8) Denna förordning bör endast tillämpas på stöd som beviljas för tillhandahållande av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Det stödmottagande företaget bör därför skriftligen ha fått i uppdrag att tillhandahålla den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken stödet beviljas. Beslutet om tilldelning bör visserligen ge information till företaget om den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken stödet beviljas, men det måste inte nödvändigtvis innehålla alla upplysningar som fastställs i kommissionens beslut 2012/21/EU⁹.
- (9) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller för primärproduktion av jordbruksprodukter, fiske och vattenbruk, det faktum att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse sällan ges i uppdrag till företag inom de sektorerna, samt risken för att stödbelopp som är lägre än det tak som fastställs i denna förordning uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget inom de sektorerna, bör denna förordning inte gälla de sektorerna.
- (10) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och av andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Verksamheter som måste utföras på gården för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet, till exempel skörd, slåtter och tröskning av spannmål eller packning av ägg, eller försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare bör i detta sammanhang inte betraktas som bearbetning eller saluföring.
- (11) Domstolen har slagit fast¹⁰ att medlemsstaterna, så snart unionen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, ska avstå från att

⁷ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁸ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁹ Kommissionens beslut 2012/21/EU av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 7, 11.1.2012, s. 3).

¹⁰ Domstolens dom av den 12 december 2002, Frankrike/kommissionen, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, punkt 31.

vidta åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den. Av detta skäl bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek har fastställts på grundval av priset på eller mängden produkter som köps eller släpps ut på marknaden. Den bör inte heller tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter.

- (12) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd och stöd som är avhängigt av att inhemska varor och tjänster används framför importerade. Bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor, eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny eller befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, bör i allmänhet inte anses utgöra exportstöd.
- (13) Om ett företag är verksamt inom sektorer som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, men även är verksamt inom andra sektorer eller bedriver andra verksamheter, bör denna förordning tillämpas på dessa andra sektorer eller verksamheter, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att stöd av mindre betydelse inte beviljas för verksamheten inom de sektorer som inte omfattas av denna förordning. Om det inte kan säkerställas att verksamheterna inom sektorer för vilka lägre tak gäller för stöd av mindre betydelse endast får stöd av mindre betydelse upp till dessa lägre tak, bör det lägsta taket tillämpas på alla verksamheter som företaget bedriver. I enlighet med de principer som gäller för stöd som omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget bör stöd av mindre betydelse anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- (14) För att undvika kringgående av de högsta stödnivåer som fastställs i olika unionsinstrument bör stöd av mindre betydelse till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader, om en sådan kumulering skulle leda till en stödnivå som överstiger den som fastställs för de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.
- (15) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av förordning (EU) XXX på företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Det bör stå medlemsstaterna fritt att tillämpa antingen denna förordning eller förordning (EU) XXX när det gäller stöd som beviljas för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
- (16) Domstolen har, i sin dom i Altmarkmålet¹¹, fastställt ett antal villkor som måste vara uppfyllda för att ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte ska anses utgöra statligt stöd. Genom dessa villkor säkerställs att ersättning som begränsas till de nettokostnader som effektiva företag ådrar sig för att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget. Om dessa villkor inte är uppfyllda utgör ersättningen statligt stöd som kan anses vara förenligt på grundval av gällande EU-regler. För att undvika att denna förordning tillämpas för att kringgå de villkor som fastställs i

¹¹ Domstolens dom av den 24 juli 2003, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH och Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, punkterna 88–93.

Altmarkdomen, och för att undvika att stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning påverkar handeln på grund av kumulering med annan ersättning för samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, bör stöd av mindre betydelse enligt denna förordning inte kumuleras med annan ersättning för samma tjänst, oavsett om ersättningen utgör statligt stöd enligt Altmarkdomen eller förenligt statligt stöd enligt beslut 2012/21/EU eller enligt kommissionens meddelande 2012/C 8/03¹². Denna förordning bör därför inte gälla ersättning som erhålls för tillhandahållande av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken andra typer av ersättning också beviljas, såvida inte denna andra ersättning utgör stöd av mindre betydelse enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse och de kumuleringsregler som fastställs i denna förordning följs.

- (17) För att säkerställa transparens, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör alla medlemsstater använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta denna beräkning bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekvivalent. Vid beräkningen av bidragsekvivalenten för olika typer av genomsynligt stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att säkerställa en enhetlig, överblickbar och enkel tillämpning av reglerna för statligt stöd bör marknadsräntorna vid tillämpningen av denna förordning anses vara de referensräntor som för närvarande fastställs i kommissionens meddelande 2008/C 14/02¹³.
- (18) Med hänsyn till behovet av transparens, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning gälla endast genomsynligt stöd av mindre betydelse. Med genomsynligt stöd avses stöd för vilket det är möjligt att beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten i förväg utan att behöva göra en riskbedömning. En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för kontantbidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det tillämpliga taket inte överskrids. En övre gräns innebär att medlemsstaten, så länge det exakta stödbeloppet inte är känt, bör anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att säkerställa att flera stödåtgärder tillsammans inte överskrider det tak som fastställs i denna förordning och för att tillämpa reglerna om kumulering.
- (19) Stöd i form av kapitaltillskott bör inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder i form av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av hybridkapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering¹⁴ bör inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte den berörda åtgärden tillhandahåller kapital som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.

¹² Meddelande från kommissionen – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011) (EUT C 8, 11.1.2012, s. 15).

¹³ Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).

¹⁴ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 508, 16.12.2021, s. 1).

- (20) Stöd i form av lån, däribland riskfinansieringsstöd av mindre betydelse i form av lån, bör betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid är det nödvändigt att fastställa en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn både till lånets belopp och dess löptid. Lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som antingen inte överstiger 3 250 000 euro under en femårsperiod eller 1 625 000 euro under en tioårsperiod, bör anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse enligt denna förordning. Detta grundar sig på kommissionens erfarenheter med hänsyn till inflationen sedan kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 trädde i kraft och den förväntade utvecklingen under denna förordnings giltighetstid. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (21) Stöd i form av garantier, däribland riskfinansieringsstöd av mindre betydelse i form av garantier, bör betraktas som genomsynligt stöd om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som fastställs i kommissionens tillkännagivande för den berörda typen av företag¹⁵. För att förenkla behandlingen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån, är det nödvändigt att fastställa en tydlig regel som är lätt att tillämpa och som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Denna regel bör inte gälla garantier för underliggande transaktioner som inte utgör ett lån, till exempel garantier för eget kapitaltransaktioner. Dessutom får medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning på området för statligt stöd som var tillämplig vid samma tidpunkt och som har godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier¹⁶, eller ett tillkännagivande som ersatt det, under förutsättning att den godtagna metoden uttryckligen avser den typ av garanti och den underliggande typ av transaktion som omfattas av tillämpningen av denna förordning. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (22) Om en stödordning för stöd av mindre betydelse genomförs via finansiella intermediärer bör det säkerställas att de finansiella intermediärerna inte mottar något statligt stöd. Detta kan exempelvis ske genom att kräva att finansiella intermediärer som får statliga garantier ska betala avgifter som följer marknadspriserna eller till fullo överföra förmånerna till de slutliga stödmottagarna, eller genom att taket för stöd av mindre betydelse och övriga villkor i denna förordning iakttas även av intermediärerna.
- (23) Efter anmälan från en medlemsstat bör kommissionen undersöka om en stödåtgärd som inte utgörs av ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott, en riskfinansieringsåtgärd i form av en kapitalinvestering eller investering i form av hybridkapital, begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns, leder till en

¹⁵ Till exempel kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁶ Ibidem.

bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av denna förordning.

- (24) Kommissionen bör ha möjlighet att kontrollera att reglerna om statligt stöd följs, och särskilt att stöd som beviljas inom ramen för reglerna om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren för dessa. I enlighet med den princip om lojalt samarbete som fastställs i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen bör medlemsstaterna underlätta utförandet av denna uppgift genom att fastställa vilka verktyg som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett och samma företag för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte överskrider det fastställda taket. Det bör åligga medlemsstaterna att övervaka det beviljade stödet för att se till att de tillämpliga taken inte överskrids och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att fullgöra denna skyldighet bör medlemsstaterna lämna fullständiga uppgifter om stöd av mindre betydelse som beviljats i ett register på unionsnivå eller nationell nivå och kontrollera att eventuella nya stöd inte överskrider det tillämpliga taket.
- (25) Med tanke på det berättigade intresset av transparens för att informera allmänheten om användningen av statliga medel, och genom att väga behovet av transparens mot rättigheterna enligt dataskyddsreglerna, drar kommissionen slutsatsen att det är motiverat att offentliggöra namnet på stödmottagaren om stödmottagaren är en fysisk person eller en juridisk person som har en fysisk persons namn. Transparensreglerna syftar till bättre efterlevnad, ökad ansvarighet, inbördes granskning och i slutändan till effektivare användning av de offentliga utgifterna.
- (26) Denna förordning påverkar inte kraven i unionsrätten på området för offentlig upphandling eller ytterligare krav som fastställs i EUF-fördraget eller i sektorspecifik unionslagstiftning.
- (27) Med beaktande av hur ofta kommissionen vanligtvis behöver se över stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse bör tillämpningsperioden för denna förordning vara begränsad.
- (28) När denna förordning upphör att gälla bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Tillämpningsområde

- 1. Denna förordning är tillämplig på stöd som beviljas företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i EUF-fördraget.
- 2. Denna förordning ska inte tillämpas på

- (a) stöd till företag som är verksamma inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013¹⁷,
 - (b) stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter,
 - (c) stöd till företag som är verksamma inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, i följande fall:
 - i) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden av sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
 - ii) Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
 - (d) stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,
 - (e) stöd som är avhängigt av att inhemska varor och tjänster används på bekostnad av importerade varor och tjänster.
3. Om ett företag är verksamt inom de sektorer som avses i punkt 2 a, b eller c och även är verksamt inom en eller flera sektorer eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning endast tillämpas på dessa sektorer eller verksamheter och på stöd som beviljas för dessa sektorer eller verksamheter, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av räkenskaperna, ser till att verksamhet inom de sektorer som är undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
- (a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som anges i förordning (EU) nr 1379/2013.
 - (b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår som till resultat får en produkt som också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalisk eller vegetabilisk produkt för den första försäljningen.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

- (c) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera eller på annat sätt föra ut på marknaden, med undantag för primärproducentens försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare samt eventuellt förberedande av produkten för sådan försäljning. En primärproducents försäljning till slutkonsumenter ska betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler avsedda för detta syfte.
2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst en av följande förbindelser till varandra:
- (a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag.
 - (b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller kontrollorgan.
 - (c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.
 - (d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag kontrollerar ensamt en majoritet av aktieägarnas eller delägarnas röster i detta företag med stöd av ett avtal med andra aktieägare eller delägare i detta företag.

Företag som har någon av de förbindelser som avses i punkt 2 a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stöd till företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ska anses inte uppfylla alla kriterier i artikel 107.1 i EUF-fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget, förutsatt att det uppfyller alla villkor som fastställs i denna förordning.
2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas per medlemsstat till ett enda företag för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse får inte överstiga 650 000 euro under en period på tre beskattningsår. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.
3. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överförs till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning, oavsett dagen för utbetalning av stödet av mindre betydelse till företaget.
4. Det tak på 650 000 euro som anges i punkt 2 ska gälla oberoende av formen på stödet av mindre betydelse eller det mål som eftersträvas med stödet, och oavsett om det stöd som beviljas av medlemsstaten helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen och står under medlemsstatens kontroll.
5. Vid tillämpning av det tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuella avdrag för skatt eller andra avgifter. Om stöd tilldelas i annan form än som bidrag ska stödbeloppet

vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

6. Stöd som betalas ut i flera delbetalningar ska diskonteras till sitt värde vid tidpunkten för beviljandet av stödet. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.
7. Om det tillämpliga tak som anges i punkt 2 skulle överskridas på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas för tjänster av allmän ekonomiskt intresse, ska inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.
8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller det förvärvande företaget överskrider det tillämpliga taket. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagligt.
9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens eget kapital den dag uppdelningen faktiskt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att göra en exakt beräkning av bruttobidragsekvivalenten i förväg utan att behöva göra en riskbedömning (*genomsynligt stöd*).
2. Stöd i form av bidrag eller räntesubventioner ska anses vara *genomsynligt stöd* av mindre betydelse.
3. Stöd i form av lån ska anses vara *genomsynligt stöd* av mindre betydelse om
 - (a) stödmottagaren varken är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på begäran av sina fordringsägare; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på minst B-, och
 - (b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånet uppgår till antingen 3 250 000 euro under en femårsperiod eller 1 625 000 euro under en tioårsperiod; om ett lån är mindre än dessa belopp eller beviljas för en kortare period än fem respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som anges i artikel 3.2, eller
 - (c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde när lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska endast anses vara *genomsynligt stöd* av mindre betydelse om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse.

5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital ska endast betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om det kapital som ges till ett enda företag inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse.
6. Stöd i form av garantier ska behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om
 - (a) stödmottagaren varken är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på begäran av sina fordringsägare; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på minst B-, och
 - (b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet uppgår till 4 875 000 euro och garantin har en löptid på fem år eller det garanterade beloppet uppgår till 2 437 500 euro och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp eller om garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som anges i artikel 3.2, eller
 - (c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
 - (d) före genomförandet,
 - i) den metod som används för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning på området för statligt stöd som var tillämplig vid samma tidpunkt och som har godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, och
 - ii) denna metod uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.
7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver en övre gräns som garanterar att det tillämpliga taket inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd om en sådan kumulering skulle leda till en stödnivå eller ett stödbelopp som överstiger de som föreskrivs för de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.
2. Stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse upp till det tak

som anges i artikel 3.2.

3. Stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning får inte kumuleras med ersättning för samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, oavsett om det utgör statligt stöd eller ej.

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja stöd av mindre betydelse till ett företag i enlighet med denna förordning ska medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet uttryckt som bruttobidragsekvivalent, om den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilket det beviljas och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom en direkt hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Om stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning beviljas till olika företag på grundval av en stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att fullgöra denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 3.2 har respekterats.
3. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den inhämta en redogörelse från det företag som tillhandahåller tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, i skriftlig eller elektronisk form, för allt annat stöd av mindre betydelse som tagits emot inom ramen för denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.
4. Medlemsstaterna ska upprätta ett centralt register över stöd av mindre betydelse med fullständiga uppgifter om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Det centrala registret över stöd av mindre betydelse ska upprättas inom sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning. Det centrala registret över stöd av mindre betydelse måste upprättas på ett sådant sätt att informationen blir lättillgänglig. Informationen ska offentliggöras på ett icke upphovsrättsligt skyddat kalkylblad, som möjliggör sökning, utdrag och nedladdning av uppgifter, och som är lätt att offentliggöra på internet, till exempel i formaten CSV eller XML. Det centrala registret över stöd av mindre betydelse måste vara tillgängligt via en webbplats utan några begränsningar, såsom förhandsregistrering av användare. Alternativt kan medlemsstaterna lämna fullständig information om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten i ett register på unionsnivå, om ett sådant register upprättas. Medlemsstaterna ska offentliggöra informationen i punkt 6 i det centrala registret på nationell nivå eller unionsnivå om allt stöd av mindre betydelse som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten senast 20 arbetsdagar efter det att stödet beviljades. Punkterna 1–3 ska upphöra att gälla för en medlemsstat från och med den tidpunkt då informationen i det nationella registret eller unionens centrala register omfattar en period på tre beskattningsår för allt stöd av mindre betydelse som den medlemsstaten beviljar.

5. Medlemsstaten ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det tak som anges i artikel 3.2 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.
6. Medlemsstaterna ska offentliggöra följande uppgifter i det centrala registret över stöd av mindre betydelse på unionsnivå eller nationell nivå:
 - (a) Stödmottagarens identitet, inbegripet stödmottagarens namn och identifieringsuppgifter (registreringsnummer och identifieringssätt).
 - (b) Stödbelopp.
 - (c) Datum för beviljande.
 - (d) Beviljande myndighet.
 - (e) Stödinstrument.
 - (f) Berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen som fastställts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006¹⁸.
7. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter om tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio år från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.
8. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen, inom 20 arbetsdagar eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har uppfyllts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd av mindre betydelse för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som inte uppfyller dessa villkor ska bedömas i enlighet med relevanta beslut, ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.
2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 25 april 2012 och den 31 december 2023 och som uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 360/2012 ska inte

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

anses uppfylla alla kriterier i artikel 107.1 i EUF-fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget.

3. När denna förordning upphör att gälla, eller om förordningen ändras, kan stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i förordningen genomföras på ett giltigt sätt under ytterligare en sexmånadersperiod.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpningsperiod

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

Det ska tillämpas till och med den 31 december 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På kommissionens vägnar

*Ordförande
Ursula von der Leyen*